

Skarżące utrzymują, że Komisja popełniła także oczywiste błędy przy ustalaniu kwoty podstawowej nałożonej na Sasol grzywny, polegające na zawyżeniu wysokości podlegającego uwzględnieniu obrotu oraz wzięciu pod uwagę wartości obrotu odnoszącej się do produktów, których naruszenie nie dotyczyło ani pośrednio, ani bezpośrednio w rozumieniu art. 23 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾. Komisja naruszyła również prawo poprzez wybranie niewłaściwej metodologii dla ustalenia kwoty podstawowej, jaka winna być stosowana w przypadkach, gdy decyzja w sprawie grzywny skierowana jest do różnych odbiorców i dotyczy różnych okresów naruszenia.

Skarżące twierdzą ponadto, że Komisja popełniła błąd polegający na przyjęciu założenia o wiodącej roli Sasol w sektorze wosków parafinowych i niesłusznie podwyższyła nałożoną na Sasol grzywnę o nadmierną i nieproporcjonalną wartość wynoszącą 50 %.

Skarżące podnoszą dalej, że Komisja błędnie nie zastosowała wynoszącego 10 % pułapu przewidzianego w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i naruszyła zasadę indywidualnej odpowiedzialności prawnej poprzez nieograniczenie grzywny wymierzonej w odniesieniu do tego okresu do poziomu 10 % obrotu uzyskanego przez Schümanna, który, według skarżących, ostatecznie kontrolował spółkę bezpośrednio zaangażowaną w popełnienie naruszenia.

Skarżące utrzymują wreszcie, że Komisja popełniła błąd polegający na niezwolnieniu Sasol z obowiązku uiszczenia tych części grzywny, w odniesieniu do których Komisja polegała przede wszystkim na materiałach dowodowych dobrowolnie udostępnionych przez Sasol w ramach jej współpracy z Komisją.

(¹) O ile nie wskazano inaczej, termin ten odnosi się do spółek grupy Sasol, którym zarzuca się uczestnictwo w kartelu.
 (²) Partnera w realizacji wspólnego przedsięwzięcia Schümann Sasol International AG, łącznie z Sasol Ltd, który nabył pośrednio dwie trzecie udziałów w spółce Hans-Otto Schümann GmbH & Co KG.
 (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2008 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko ECHA

(Sprawa T-542/08)

(2009/C 44/100)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis, P. Katsimani i M. Dermitakis, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów w sprawie odrzucenia oferty skarżącej złożonej w nieograniczonym przetargu ECHA/2008/24 na „opracowanie narzędzia służącego do oceny bezpieczeństwa produktów chemicznych” (Dz.U. 2008/S 115-152918), przesłanej skarżącej w postaci nieopatrzonego datą pisma otrzymanego przez skarżącą w dniu 25 września 2008 r., oraz wszystkich późniejszych decyzji ECHA, w tym decyzji o udzieleniu tego zamówienia wybranemu oferentowi;
- zasądzenie od ECHA na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie 1 500 000 EUR z tytułu szkód poniesionych w związku z tym postępowaniem przetargowym;
- obciążenie ECHA kosztami obsługi prawnej poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, także w przypadku oddalenia skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi w swej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”), która została jej przekazana w dniu 25 września 2008 r. w postaci pisma informującego skarżącą o tym, że jej oferta złożona w postępowaniu przetargowym ECHA/2008/24 dotyczącym opracowania „narzędzia służącego do oceny bezpieczeństwa produktów chemicznych” (Dz.U. 2008/S 115-152918) nie została wybrana oraz, że zamówienie zostało udzielone spółce TRASY S.A.

Skarżąca podnosi, że komitet ds. oceny popełnił liczne błędy w zakresie oceny w odniesieniu do kryteriów udzielania zamówień, zaś instytucja zamawiająca naruszyła jej zdaniem podstawowe reguły i główne zasady udzielania zamówień publicznych. Skarżąca twierdzi nadto, iż ECHA dopuściła się nadużycia władzy w zakresie oceny ofert, naruszyła przepisy rozporządzenia finansowego, a także zasadę przejrzystości i równego traktowania oraz że uzasadnienie decyzji jest niewystarczające i posługuje się nieostrymi pojęciami. Skarżąca utrzymuje wreszcie, że strona pozwana naruszyła podstawowy wymóg proceduralny wynikający z art.158a rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 478/2007⁽¹⁾ przewidującego okres standstill przed podpisaniem zamówienia z wybranym oferentem. Skarżąca podnosi, że strona pozwana celowo opóźniła korespondencję z nią, aby móc sfinalizować podpisanie umowy z wybranym oferentem przed otrzymaniem od skarżącej jakichkolwiek komentarzy, przez co zniweczyła ona sens i cel okresu standstill.

Ponadto skarżąca wnosi o zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego w kwocie 1 500 000 EUR, odpowiadającego oszacowanej wysokości zysku brutto, jaki uzyskałaby, gdyby udzielono jej zamówienia w ramach postępowania dotyczącego wyżej wymienionego zamówienia publicznego. Skarżąca twierdzi, że jej żądanie zasądzenia odszkodowania oparte jest na popartych dowodami argumentach, z których wynika, iż popełnienie zostało wystarczająco poważnie naruszenie nadrzędnej reguły prawa mającej na celu ochronę jednostki oraz iż właściwe

instytucje w sposób oczywisty i poważny przekroczyły granice swych kompetencji.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 478/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2007, L 111, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2008 r. — Villa Alme przeciwko OHIM — Bodegas Marqués de Murrieta (i GAI)

(Sprawa T-546/08)

(2009/C 44/101)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Massa i P. Massa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Bodegas Marqués de Murrieta, S.A. (Logroño, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji R1695/2007-1 Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 września 2008 r. i obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „i GAY” (zgłoszenie nr 4.458.295) dla towarów należących do klasy 33 (wina)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Bodegas Marqués de Murrieta, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański słowny znak towarowy (nr 2.315.558) „YGAI” oraz wspólnotowe, graficzny (nr 1.707.729) i słowny (nr 1.699.412), znaki towarowe „MARQUES DE MURRIETA YGAY” dla towarów należących do klasy 33 (wina)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2008 r. — Total przeciwko Komisji

(Sprawa T-548/08)

(2009/C 44/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Total SA (Courbevoie, Francja) (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i A. Noël-Baron, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— tytułem żądania głównego, stwierdzenie — na podstawie art. 230 WE — nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich nr C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r., w zakresie w jakim dotyczy ona TOTAL SA;

— tytułem żądania ewentualnego, uchylenie — na podstawie art. 230 WE — grzywny w wysokości 128 163 000 EUR nałożonej solidarnie na TOTAL FRANCE i TOTAL SA w art. 2 decyzji Komisji Wspólnot Europejskich nr C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r.;

— tytułem dalszego żądania ewentualnego, obniżenie — na podstawie art. 229 WE — grzywny w wysokości 128 163 000 EUR nałożonej solidarnie na TOTAL FRANCE i TOTAL SA w art. 2 decyzji Komisji Wspólnot Europejskich nr C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r.;

— w każdym razie obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji nr C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39.181 — Woski do wyrobu świec, w której Komisja stwierdziła, że pewne przedsiębiorstwa, w tym skarżąca, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, ustalając ceny i dzieląc rynki wosków parafinowych w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) i gaczy parafinowej w Niemczech.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi dziewięć zarzutów opartych na (lub zmierzających do):

— naruszeniu prawa do obrony i domniemania niewinności skarżącej, jako że zaskarżona decyzja narusza zakres stosowania tego prawa *ratione personae*, a także ze względu na nieprawidłowości proceduralne popełnione na etapie dochodzenia i z uwagi na zaprezentowane w samej decyzji rozumowanie mające charakter błędnego koła;

— sprzeczności uzasadnienia co do: i) konieczności zbadania, czy spółka dominująca rzeczywiście wywierała decydujący wpływ na swoją spółkę zależną; ii) zakresu kontroli, jaką spółka dominująca powinna sprawować nad swoją spółką zależną, aby można było przypisać naruszenie spółce dominującej;